

[Ministeren for offentlige Arbejder.]

munerne foreslaas ingen Ændringer for de tre førstnævnte Vedkommende. Som hidtil foreslaas det, at Københavns Kommune skal have 5 pCt., Frederiksberg 1½ pCt., Købstæderne 8 pCt. Derimod foreslaas Fordelingen mellem Sognekommunerne og Amtskommunerne noget omlagt.

Det vil erindres, at medens Sognekommunerne, bortset fra Gentofte Kommune, indtil Finansaaret 1928—29 kun fik udbetalt af Motorafgifterne, hvad vedkommende Amtsraad bevilgede dem, fik Sognekommunerne ved Motorafgiftsloven af 1927 reserveret 24½ pCt. imod Amtskommunernes 60 pCt. af Afgifterne af Vægt og Benzin, idet man den Gang var klar over, at en Udbygning og Forbedring af de sognekommunale Veje i høj Grad var tiltrængt paa Grund af den tiltagende Færdsel med Motorkøretøjer. Ved Omsætningsafgiftsloven af samme Aar, 1927, blev der samtidig reserveret Sognekommunerne en betydelig større Andel i Omsætningsafgiften, nemlig 42½ pCt. imod Amtskommunernes 43 pCt.

Da Amtskommunernes Forbedring af Landevejene er skredet hurtigere frem end Sognekommunernes af Bivejene, finder man det rimeligt, at der nu ved denne Revision af Loven gives Sognekommunerne en større Del af Motorafgifterne, og derfor stiller man Forslag om, at Sognekommunernes Andel i Vægt- og Benzinafgifterne forøges med 10 pCt. — altsaa fra 24½ til 34½ pCt. —, der afgives af Amtskommunernes Procentdel. Samtidig har man dog for at fremme Hovedindsættelsen af de sognekommunale Veje, der har særlig Interesse for de motorkørende, i Stykke 7 indført en Bestemmelse om, at en Trediedel af den Sognekommunerne tilkommende Del af Afgifterne skal udbetales for hver Amtsraadsreds til Amtsraadet og anvendes efter dettes Bestemmelse som Tilskud til Forbedring af Vejnettet i den paa-gældende Amtsraadsreds. Det bemærkes herved, at vi har ment at kunne gaa ud fra, at Amtsraadene vil føre Tilsyn med de heromhandlede Arbejder eller eventuelt paa-tage sig Udførelsen af disse paa Sognekommunernes Vegne.

Jeg haaber ved denne Overflytning fra Amts- til Sognekommunen at være i nogen-lunde Overensstemmelse saavel med Sognekommunerne, hvis Organisation, de samvir-kende Sogneraadsforeninger, har anmodet om at faa en større procentvis Andel i Afgifterne, som med Amtskommunerne, hvis Organisation, Amtsraadsforeningen, har ønsket, at der forlods tillægges Sognekommunerne 10 pCt. af Afgiften, hvilket Ønske jeg

dog kun har kunnet imødekomme paa den Maade, som her er foreslaet, og saaledes at disse 10 pCt. af Afgiften skulde fordeles til Sognekommunerne af Amtskommunerne.

Jeg gør i Parentes bemærket opmærksom paa, at denne Restriktion med Hensyn til en Trediedel af Sognekommunernes Andel af Afgiften ikke gælder Fordelingen i Henhold til § 9, Stk. 3, idet Tilskuddet dør kommer Sognekommunen til gode efter den fulde Procentsats, de 34½ pCt.

Der er med Hensyn til Sogne- og Amtskommunernes Vejgifter det særlige Forhold, at disse ikke er saa indbyrdes afgrænsete som til Eksempel mellem København, Frederiksberg og Købstæderne indbyrdes eller som mellem disse og Amts- og Sognekommuner. Der er mellem Amts- og Sognekommunerne det usikre og for Tiden ubestemmelige Moment, der hedder Landeveje og Biveje, Amtsveje og Sogneveje. Spørgs-maalet om, hvorvidt Fordelingen mellem Amter og Sognekommuner er rigtig og ligelig, afhænger af, om Amterne fortrinsvis vil optage nye gennemgaaende Veje som Amtsveje og ligeledes i rimelig Grad vil overtage Vedligeholdelsen af saadanne sognekommunale Veje, der har Betydning for den gennemgaaende Færdsel, ved at tage disse Veje op paa Landevejstegningen.

Ministeriet ønsker meget gerne en saadan Udvikling; Motorfolkene, som skal bruge Vejene, har samme Ønske, og jeg vil antage, at Sognekommunerne ogsaa giver Tilslutning. Alt taler derfor. Amterne har ogsaa i langt højere Grad end Sognekommunerne Mulighed for at tage den moderne Vejbygnings- og Vejvedligeholdelsesteknik til Hjælp og derved sikre den bedst mulige Økonomi med Pengenes Anvendelse.

Jeg vil antage, at naar Amterne hidtil gennemgaaende har været meget forsigtige i deres Dispositioner i saa Henseende, saa forsigtige, at vi nu med deres egen Tilslutning igen maa flytte en Del af Afgiften fra Amterne over til Kommunerne — mere end forudsat i 1927 —, skyldes dette i første Række Usikkerheden hos Amtsraadene overfor Fremtiden, overfor det Tidsrum, i hvilket man kan vente Afgiftens uforandrede Opretholdelse og Fordeling. Naar det derfor i Lovforslagets § 13 foreslaas, at Loven normalt først skal forelægges til Revision om ti Aar, inden Udgangen af 1940, er det for at imødekomme bl. a. et af Amterne fremsat Ønske om, at Motorafgiften nu lægges fast for en Aarrække, saaledes at de kommunale Myndigheder sættes i Stand til med større Sikkerhed end hidtil at lægge Planer for Udbygning af Vej-